

မအကိမ်အမှာစ

သမိန်းပညာရင် ဆရာကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်းက “သမိန်းဆိုတာ ရှိရှိသမျှ၊ ဖြစ်ဖြစ်ခဲ့သမျှ လူအတွေ့ အကြံတွေအားလုံးကို စုပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားတာပဲ...” အတိတ်အဖြစ်အပျက်တွေကို မှတ်တမ်း(Record)လုပ်ရတယ်၊ သဘောအဓိပ္ပာယ် အနေကောက်ချက် (interpretation) လုပ်ရတယ်၊ ရှုံးဖြစ်လာနိုင်မယ့် ကိစ္စကို ကြိုတင်မှန်းဆောက် (projection) လုပ်ရတယ်။ မှန်းလိုက်ရင် မအတော့သူ့ဟူပါ။ မအရင် ရွှေဘာလုပ်ရမလဲ သိလာတာပါ။ အနည်းဆုံးတော့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် မလိမ့်နိုင်တော့ဘူးဟူပါ။ ဒီတော့ သမိန်းတတ်ထားရင် မအ, ဘူး၊ မလုပ်ဘူး၊ အနည်းဆုံး အညာမခံရဘူးဟူပါဗျာ” ဟူ၍ သူ၏ “မြန်မာသမိန်းနှင့်ဒါန်း” စာအိပ်တွင် ဖွင့်ဟရေးသားခဲ့ဖူးပါသည်။

ဤစာအပ်ကို ပြန့်သူသည် ဆရာတိုး ပြောသကဲ့သို့ မအ,အောင်၊ မည့်အောင်၊ သမိုင်းဘာသာရပ်ကို လေ့လာဖတ်ရှုနေသော သမိုင်းသမိုင်းအဖွဲ့တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့သော စာသင်သားအဆင့် သမိုင်းဝါသနာရင်စာဖတ်ပဂ္ဂနာတ်တစ်ဦးက ဤသို့သော စာအပ်မျိုးကို ပြန့်ရေးသား လေ့လာခြင်းသည် အပ်စပ်ကောင်းမှ အပ်စပ်ပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဤစာအပ်ကို ပြန့်သူသည် ရည်ရွယ်ချက်လေးရပ်ကြောင့် ဤစာအပ်ကို မဖြစ်မနေဖိုးစားပြီး ပြန့်ရေးသားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမရည်ရွယ်ချက်မှာ မြန်မာ့သမိုင်းစာအုပ်နယ်ပယ်တွင် ရက်စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်မျိုး ရွားပါးနေသေးသဖြင့် မြန်မာ့စာပေလောက၏ လိုအပ်ချက် ကွက်လပ်တစ်ခုကို ဖြည့်ဆည်းပေးလိုသော ရည်ရွယ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာသမိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရက်စွဲသမိုင်းရေးသည့် လက်ပြီးဆရာမှာ ဆရာတိုးဒေါက်တာသန်းထွန်း
ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ရက်စွဲသမိုင်းကို အများဆုံးရေးသူဟုလည်းကောင်း၊ ရက်စွဲသမိုင်းသည် ဆရာတိုး၏
အကြောက်တစ်ခု ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း ဖတ်ရှုလေ့လာ သိရှိရပါသည်။ သို့ရွာတွင် ဆရာတိုးအကြောက် ရက်စွဲသမိုင်း
စာအပ်မျိုးကို မြန်မာသမိုင်းစာအပ်နယ်ပယ်တွင် အတော်ရှားရှားပါးပါး တစ်ခုပါသော တွေ့ဖူးပါသည်။ ထိုစာအပ်မှာ
၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့၊ ဗမ္ဗောက်စာပေ ဖြန့်ချိရေးဌာနမှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော ဦးတိက္ခမွာလက်ာရ ပြဇာသည့်
(ဒေါက်တာသန်းထွန်း ကူညီပြဇာသည်) “မြန်မာရက်စွဲသမိုင်း (ကုန်းဘာင်ဆက်)” စာအပ် ဖြစ်ပါသည်။ ထို
သီးသီးသန္တသန်း ရက်စွဲသမိုင်း စာအပ်မှအပ် မြန်မာစာအပ်လောကတွင် “မြန်မာသမိုင်းအဘိဓာန်” စာအပ်မျိုးများကိုသာ
အတွေ့များပါသည်။ သိုဖြစ်၍ မြန်မာစာပေလောက၏ လိုအပ်ချက် ကွက်လပ်တစ်ခုကို ဤစာအပ် ရေးသားပြစ်ခြင်းဖြင့်
ဖြည့်ဆည်းပေးချင်ပါသည်။

၂၇၈
ကယ်စဉ် ကျောင်းစာသင်သားဘဝက သမိုင်းစာဖတ်ရတာ ပျော်စရာ၊ နိုင်ငံရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် အကြောင်းဆို
စီတ်မဝင်စား၊ သမိုင်းထဲက ရက်စွဲတွေ၊ ခုခွဲစွဲတွေက မှတ်ရတာ ကျက်ရတာ ခက်လိုက်တာ၊ တော်တော်နှင့် မမှတ်
မိန့်ငါး ကြီးလာသည့်အခါ သမိုင်းသုတေသနသုတေသန သမိုင်းစာပေများဖတ်ပြီး ကိုးကားချင်ပြန်တော့ အကြောင်းအရာ
တစ်ခု ဘယ်အခါက ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ် ဆိုသည်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ ရှာမတွေ့နိုင်၊ စာမျက်နှာများစွာ လုန်ပြီး ရှာမ
တွေ့ရတော့ အချိန်ကုန် လူပင်ပန်းသည့် ဒုက္ခကုန် ခံစားခဲ့ဖူးပါသည်။

“မြန်မာ့ဘုရားသားလိုက်သော ရက်စည်သမိုင်းကို အခြေခံကာ ယခုထက် ပိုမို မည့် ရက်စည်သမိုင်းကြီးကို သမိုင်းပညာရှင်များ၊ သုတေသနများ ပိုင်းထုန်းပြုစ ရေးသားပေးစေလိုသော ဖွစ်ပါသည်။

ပြုစုသည် ရာများ အချိန်တိအတွင်း မိမိတွင် ရှိသည့် လက်လှမ်းမြို့ရာ စာအပ်၊ စာစောင်၊ စာက်အထား အနည်းငယ်ကိုသာ ရှာဖွေကိုးကားပြီး အရေးကြီးသည့် အလုပ်အပြောင်း သမိုင်းဖြစ်စဉ် ၁၆၅၂ မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ အချိန်ယူပြီး စာအပ်၊ စာစောင်၊ စာနယ်ဇော်များစွာကို ဖတ်ရှုပါက အောက်ထပ် အရေးကြီးသည့် သမိုင်းဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ် များစွာကို ထပ်မံ ရှာဖွေတွေ့ရှိ မှတ်တမ်းတင် ပါသည်။

ရာများ၊ သမိုင်းပညာရှင်များအနေဖြင့် အရေးကြီးသည့် သမိုင်းအလုပ်အပြောင်း ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပါမှတ်တမ်းတင် ရေးသားရာတွင် အထူးကျပြော၍ ပြုစုသင့်ပါသည်။ သမိုင်းစာအုပ် တစ်အုပ်နှင့် ကွဲပဲမှုများ မရှိသင့်ပါ။ မှတ်တမ်းတင် မှားယွင်းခြင်းဖြင့် အောင်လာအောက်သားများကို တစ်ချိန်တွင် ဖြစ်လာစေနိုင်ပါသည်။ ပြုစုသူတို့က အများအပွဲ့များကို မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် စာပေတာဝန်ကိုပြု၍ ရှုက်ပွဲဖွေရာလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အိပ်ပါ ရည်ရွယ်ချက်လေးချက်ဖြင့် မီမံစွမ်းအားရှိသလောက် အတတ်နိုင်ဆုံး ပြည့်စုံအောင် ကြီးစား ပေါ်။ သမိုင်းဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပို့များကိုသာ ရက်စွဲထုတ်နှစ်ပြီး တိတိတုတ်တုတ် ဖော်ပြမည်ဆိုပါက ဘာဖတ်သူတို့ အကျိုးအတွက် အသင်းအမွှုတို့တွင် ပါဝင်လျှပ်ရှားခဲ့သည့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တို့၏ ကိုပါ တတ်နိုင်သလောက် ရှာဖွေဖော်ထုတ် ပြုစေပေးထားပါသည်။ သို့အတွက် ရဂ်စဉ်သမိုင်း ဘဲ အနည်းငယ် ဆွဲဖည်သွားသော်လည်း ပိုမိုပြည့်စုံသည့် နိုင်ငံရေးသမိုင်းမှတ်တမ်းအဖြစ် အကျိုး

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရန်ကုန်တောင်ပါသည်။ လုံးဝ ပြီးပြည့်စုံခြင်း မရှိသေးသော်လည်း အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ၁၁ စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် ထင်မြေပါသည်။

၅၂၁။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ၁၈၈၅ ခုနှစ် မတိုင်ငါးပဒေသရာဇ်ခေတ်နှင့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်အက်ထိုင်း၊ ၁၈၈၅ ခုနှစ် မတိုင်ငါးပဒေသရာဇ်ခေတ်တို့ မပါဝင်ဘဲ ၁၈၈၅ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်ကြား သူကျွန်ုတေသန ပေးထဲပြုခဲ့ မတ်တမ်းတပ်ပေးထားပါသည်။

၃၆၁၄ ၃၆၁၅ ၃၆၁၆ ၃၆၁၇ ၃၆၁၈ ၃၆၁၉ ၃၆၂၀

“ဖြစ်၍ ဤစာအပ်ကို ပြရရှာတွင် မြန်မာသမိုင်းစဉ်ထဲက လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှ နိုင်ငံရေးအကြောင်း ကိုသာ ဦးစားပေး ရွေးထုတ် မှတ်တမ်းတင် ပြရပေးထားပါသည်။ ထိုကြောင့် “မြန်မာလွတ်လပ်ရေး၊ ရတ်စုံသမိုင်း”ဟူ၏ အမည်ပေးပါသည်။

ဤစာအပ်သည့် ကိုလိန့်ခေတ် မြန်မာနိုင်ငံရေး အတိတ်သမဂၢင်း ဖြစ်သလို မြန်မာလွှတ်လပ်ရေး ကြီးပမ်းမှု သိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာအပ်ကို ဖတ်ရှုပြီး မျက်မှာက်ကာလနှင့်ယဉ်ကာ သင်ခန်းစာထုတ်နှစ် ကောက်ချက် ပေါ်လျက် အဆာဂတ်မြန်မာနိုင်ငံရေးကို မှန်းဆ ပုံဖော်နိုင်ကဲလိမ့်မည်ဟု ရှိုးသားစာ ယုံကြည်ပါသည်။

၁၇၃၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရန်ကုန်မြို့၊ အများအသွေးပါး ပါရီသည်ကို တွေ့ပါသည်။

၁၁၁၃ မြန်မာရုပ်ပိုင်းသာက်ပံ့နှင့် ဟံသာက်၏ ထို့ကောင် ထို့ကောင် အော်ကျော် အော်များအတိုင်း သာကောင်ကံ့ဆာ